

Процес формування болгарських громад в містах Буджака на межі XVIII–XIX ст.

На порубіжжі XVIII-XIX ст. найбільшими містами-фортецями Буджака були Аккерман, Килія, Ізмаїл. В них знаходилася адміністрація Османа, розміщувались турецькі військові гарнізони під командуванням офіцерів (аланбєсв, сераскеров). Християнське населення, яке проживало в містах, фортецях, селах називалось османською райю (підданими). Формування і історія болгарського населення Буджака в XVII I - XIX ст. давно стала предметом спеціальних наукових досліджень як в Україні, так і в Болгарії. Відомі публікації охоплюють більш пізній хронологічний період¹, а саме після російсько-турецької війни 1806-1812 рр. або більш ранній - XVIII ст. і для території межиріччя Дніпра - Південного Бугу - Дністра². Джерела періоду турецького панування надзвичайно обмежені і різномірні. Дана публікація ставить за мету показати на основі документів (частина з них використовувалася раніше лише як статистичне джерело, а частина представлена вперше) скласти уявлення про місця переселення, темпи і шляхи міграцій в найбільші міста Буджака, соціальний склад, професійну діяльність, демографію болгарських сімей, їх зовнішність та ономастику. Останню чудово ілюструють прізвища і імена мігрантів, оскільки російський чиновник, записував їх згідно усним свідцтвам і тодішній вимові переселенців, а не за стандартами російської мови.

Основою для аналізу стали документи російської адміністрації, складені безпосередньо під час російсько-турецької війни 1806-1812 рр. (під час якої військові операції проводилися на території лівобережних і правобережних районів Пониззя Дунаю, а після укладення Бухарестського миру 1812 р., як відомо, територія Буджака перейшла до складу Російської імперії). Війна поставила перед населенням цього Придунайського регіону спочатку питання виживання, а потім і юридичного становища в рамках політики нової імперії — Російської. Одночасно відбувалося інтенсивне заселення регіону носіями слов'янських, східно-романських культур - українцями, російськими, болгарами, сербами, молдаванами і виселення тюркомовних жителів.

На жаль, не всі документи дають можливість провести дослідження завжди повно. Розглянемо “Перепись, находящихся в Килие на жительство обывателей с показанием каких наций и закона и чем пропитание имеют” складену на липень 1808 р. комендантом Лавровим. В ній налічувалося близько 355 родин (приблизно 1655 чоловік) з них визначити етнічне походження можна 312 родинам. Визначення це вельми умовне, оскільки, наприклад, серед молдавського населення було записано багато українців і росіян. Незважаючи на це було 232 родин (74,4%) молдавських, 57 (18,5%) - росіян-старобрядців (пилипонов), 7 (2%) - грецьких, 10 (3,2%) - сербських, 4 (1,2%) - болгарських, одна (0,3%) -

¹ Жуков В.И. Города Бессарабии. 1812-1861 гг. (Очерки социально-экономического развития). Кишинев, 1964; Статистическое описание Бессарабии собственно так называемой или Буджака с приложением генерального плана его края, составленное при гражданской съемке Бессарабии, производившейся ... с 1822 по 1828 год. Аккерман, 1899 тощо.

² Мільчев В.І. Болгарське населення південної України у XVIII ст.: Автореферат... к.і.н., Запоріжжя, 2000 та ін.

українська, одна (0,3%) - циганська. За даними румунського дослідника О. Арборе в Киліє на 1808 р. знаходилося всього 478 семей. З них молдавських - 393, російських - 58 і єврейських - 27.

За зазначеним Переписом серед болгар записані - кравець Устадин Михайлов син Сербія (40 років), торговці "різними питними напоями" Жекул Христов L (28 років), Іван Станов (35 ро-ків). Всі вони "проживання мали в Киліє з давніх давен". Арсеній Іванов 33 років перейшов в Килію в 1806 р. з Ізмаїла і займався рибною ловлею⁴. Цікаво і те, що в Киліє, на відміну від інших міст зазначалось віросповідання, наприклад, "з булгар грецького сповідання". Інші "сповідання" не записані, хоча в серед жителів були росіяни-старообрядці - "пилипони". Те, що даний "Перепис" далеко не повний, свідчить і той факт, що у "Переписі" Аккермана "теща Філіпа Тіміша" повідомила про те, що її діти живуть в Киліє, в той час як в "Переписі" Килії подібних жителів не зафіксовано.

На 1817 р. у фортеці налічувалося 20 болгарських дворів, в них 48 жителів, окремо ще 7 болгарських купцов⁵.

У іншому місті-фортеці - Аккермані також відомий подібний документ "Перепись находящихся в Аккермане на жительстве обывателям с показанием, каких наций и чем пропитание имеют" на 15 жовтня 1808 г.⁶ Згідно "Перепису" в місті нараховувалося 337 родин, приблизно 1710 осіб (893 чоловіків і 818 жінок). Населення було розділено на категорії - корінних жителів, тобто, тих хто прийшов на проживання до грудня 1806 р. (до вступу в міста російської армії) і тих, хто переселився після цієї дати. Записаних в "Переписі" болгарських родин налічувалося 20 (95 чоловіків і 79 жінок) (див. додаток до статті). Більшість родин була складними - 15 з 20, з ними в переписі показані одружені сини або інші родичі зі своїми родинами. Наприклад, Григорій Бради з родиною був записаний разом із зятем Райко Ради і його родиною, а Хаджі Воля з родиною проживав разом з одруженим сином Ніно⁷. 90% родин перейшли на проживання в Аккерман в 1808 р., дві родини Івана Нейко із-за Дуная і Яна Радова з Кишинева оселилися у фортеці в 1807 р. Болгарське населення стягувалося в Аккерман з Аккерманського повіту - села Кючук-Катаржі, Шабо (тепер с. Біленьке і Шабо Білгород-Дністровського р-ну Одеської обл.), із-за Дуная і Прута - с. ЧаDIR, м. Кишинев. Більшість родин займалася "хліборобством" і лише Іван Нейко був "кожушаним майстром". Родина останнього прибула разом з працівниками, очевидно підмайстрами. Найбільша кількість родин з працівниками або слугами зафіксована у "корінних" Аккерманських жителів греків і вірменів.

Слід зазначити, що в списку населення Аккермана, як втім, і інших міст, властей в більшості випадків цікавила не національність, а соціальний статус і професія. Це цілком зрозуміло, оскільки вони одержували різні права і привілеї. В зв'язку з цим, наприклад, етнічне походження купців, дворян, відставних військових, урядовців та інших не зазначали. Серед купців, наприклад, був записаний "Михайло Булгарин" з родиною із Овідіюполя, який проживав в Аккермані з вересня 1808 р. по паспорту овідіюпольського коменданта. Проте віднести його до болгар можливо лише опосередковано.

³ Бачинська О.А., Пригарін О.А. Етносоціальна характеристика населення міст Нижнього Подунав'я на початку XIX ст. // Південна Україна XVIII-XIX ст.: Записки науково-дослідної лабораторії історії Південної України ЗДУ (далі - Південна Україна XVIII-XIX ст.). Запоріжжя, 2000. № 6. С. 72-75.

⁴ Там само. С. 74.

⁵ Національна бібліотека України ім. В.Вернадського. Ф. 5. Спр. 668.

⁶ Російський державний військово-історичний архів. Ф. 14209. Оп. 165, зв. 31. Спр. 26.

⁷ Там само. Арк. 8 зв.

Інтерес являє і те, що в додатку до "Перепису" серед болгарських родин чотири визначені - як такі, що "давно зайшли" в місто. Мабуть, вони оселилися у фортеці до 1806 р., у них не вказано територія де вони проживали раніше і в "Переписі" вони ніяк не виділені. В окремому списку зазначено, що серед 364 житлових будинків - шість болгарські, а 22 "турецьких, що заняті новоприбулими молдованами і болгарами"⁸.

У територіально близькій до Аккерману фортеці - Бендерах, спеціальний список господарів, які мали власні будинки був складений дещо раніше (на 22 травня 1807 р.). В списку з 369 господарів з будинками зафіксували 12 болгар⁹.

Найдокладніші дані із всіх попередніх списків були у формулярах тих, хто претендував на поселення в місто-фортецю Ізмаїл. Складені списки були протягом 1809-1812 рр. В них болгари склали 36 родин (за даними, які збереглися, частина документів з описом саме болгарських, грецьких і циганських жителів втрачена; див. додаток до статті). Окрім болгар на поселення претендували: 455 родин - українців, 455 - молдаван, 172 - турок, 72 - некрасівців, 59 - росіян, 43 - пилипон, 29 - вірмен, 7 - греків і циган. 60% болгарських родин перейшли на поселення до Ізмаїла впродовж 1811-1812 рр., 40% до російсько-турецької війни і проживали по різних містах і містечках Молдавії і Бессарабії (лише один з переселенців визначив конкретно місце свого проживання в Бессарабії - село Табаки). Серед них у 1795-1796 рр. до Молдавії і Бессарабії перейшло - 4 родини. Проживання у Бессарабії указувалося переселенцями окремо від території Молдавії. Це зайвий раз підтверджує, що Бессарабією до 1812р. називали межиріччя Дунаю і Дністра, а потім назва розповсюдилася і на всю територію Молдавії. Болгарські родини переселялися з міст-фортець Варна, Відін, Бабадаг, Бухарест, містечка Філібурне, із Македонії. З'ясувати чи були ці мігранти корінними жителями цих міст і містечок не є можливим, оскільки в документі йшлося лише про попереднє проживання родин. Виключення складають родини із Македонії, які вказали що територію як місце свого народження.

Більшість в родинах переселенців складало чоловіче населення (62%), із них хлопчиків віком 10-20 років - 15%, чоловіків 21-40 років - 40%; дівчат 10-20 років - 28%, жінок від 21—40 років - 35%. Відзначимо що, для болгарських родин, як і для інших етнічних груп (крім турків) характерним було перевищення у чоловіків групи репродуктивного і активного в соціально-господарському плані віку (у українців, росіян, молдаван кількість чоловіків від 15 до 40 років складала 63%). Така ситуація пояснюється, перш за все, саме міграційними процесами під час яких на чоловіків покладався основний вантаж облаштування на новому місці.

Різниця між шлюбними партнерами в родинах складала від 5 до 10 років. Родини, за структурою, здебільшого, складні - в них записані одружені брати із дітьми або батьки із молодшими дітьми та старшими одруженими синами з їхніми родинами. Звертає увагу на себе той факт, що на відміну від інших етнічних груп у болгар був запис, де вказано, що дружина болгарина-переселенця залишилася на попередньому місці проживання "за Дунаєм". Крім того, так само, як наприклад, у українців неодружені чоловіки у віці від 25 років записані разом з неодруженими братами або, що важливе з товаришами. Визначити, хто такі були ці товариші достатньо не просто, адже на відміну від інших етнічних груп болгарські переселенці не вказували свій статус або заняття до переселення в Ізма-

⁸ Там само. Арк. 22-23.

⁹ Там само. Зв. 32. Спр. 41, ч. 1. Арк. 10.

іл. Можна припустити, що "товариші" могли бути помічниками в господарстві, сусідами, друзями або утікачами, які приписалися до переселенців.

Матеріали ономастики списків родин Аккермана, Килії й Ізмаїла, свідчать, що ідентифікація переселенців складалась з подвійної системи - прізвища й імені. Особливості в даному питанні мали родини із Македонії, де голови родин повідомляли ще і ім'я свого батька або наголошували на його етнічному походженні: Серби, Сербія або Сербінов. Серед прізвищ переважали такі, які з'явилися за патронімічною системою, найімовірніше, від імені батька, діда або дядька (Танасов, Радов, Георгиев, Петков, Стоянов і т. п.) або за професійним принципом (Чумак). Наголосимо також на тому, що імена членів родин були записані згідно їхнього вживання - Радко, Неда, Мітро, Настас, Гано, Тодор, Марін, Коста, Стоян.

Таким чином, болгарське населення було представлено в найбільших містах-фортецях Буджака - Аккермані, Киліє, Ізмаїлі, Бендерах, як до російсько-турецької війни 1806-1812 рр., так і після неї. Багато представників болгарського населення, які проживали в цих містах "із давніх часів" були упевнені в збереженні своїх соціальних гарантій при новій російській владі. Родини переселялися із навколишніх з містам сіл, з фортець правого берега Дунаю або населених пунктів Молдавії. Визначення цих населених пунктів дає можливість уточнити територію розселення болгар, а в деяких випадках їх заняття, соціальний статус, і що важливо - поведінку в непростий перехідний час на межі XVIII-XIX ст. В більшості структура родин була складною з присутністю прямих і непрямих родичів. Представлена нижче документальна база дозволяє також проілюструвати ономастику і описати зовнішність голів болгарських родин.

Пропонуємо до уваги фрагменти проаналізованих документів. Вони публікуються вперше, популярним методом, зі збереженням мовних, граматичних та стилістичних особливостей оригіналу (в тому числі граматичних помилок). Старі кириличні літери "ї" та "ь" замінені відповідними літерами "и" та "е". твердий знак в кінці слів опущений. Непрочитані слова позначені трьома крап-

"Перепись находящихся в Аккермане на жительство обывателей с показанием каких наций и чем пропитания имеют" 15 жовтня 1808 р. (публікуються лише болгарські родини)

	Имена и прозвания	От куда и какого времени	Чем промышляют
	Болгары		
1.	Вов[цы] Семен с женою и тремя сыновьями и двумя дочерьми при нем [...] Игнат с женою и пятью дочерьми	Прибыли в Аккеман из Хатаричанского цынута [...] мурзы и живут в Аккермане восемь месяцев	Хлебопашеством
2.	Кудар Петко с женою, одним сыном и двумя дочерьми при нем Мияс Георгии с женою и двумя дочерьми		
3.	Продан Дмитрий с женою, сыном и дочерью при нем зять его Георгий Неделько с женою и дочерью с ним Стоян Георгий с женою и сыном		

4.	Петр Георгий с женою, пятью сыновьями и двумя дочерьми при нем Марко Георгий с женою и одним сыном		
5.	Стоя Никола с женою и двумя сыновьями при нем Петр Сербы с женою, с четырьмя сыновьями и с одним внуком		
6.	Ян Радов с женою, сыном и дочерью при нем Радуслав Леневич с женою	Из Кишинева, год в Аккермане живет	
7.	Степан Радул с женою, двумя сыновьями и двумя дочерьми	Аккерманского цынута села Шабы три месяца в Аккермане живёт	
8.	Стану Баюкли с женою, сыном и дочерью при нем живет сын Петр с женою, с двумя сыновьями и дочерью при нем Марин Желги с женою и работниками	Хагорнического цынута села Чадыр, три месяца в Аккермане живет	
9.	Никола Перченко с женою, двумя сыновьями и двумя дочерьми при нем Демид Сеймер оглу с женою, двумя сыновьями и дочерью	Тыченского цынута села [...], четыре месяца в Аккермане живет	Хлебопашеством
10.	Егор Балабов вдов при нем сын его Тодор с женою, двумя сыновьями и дочерью	Хагорнического цынута села Чидыр, два месяца в Аккермане живет	
11.	Хаджи Воля с женою, сыном и тремя дочерьми при нем сын его Нино с женою, тремя сыновьями и дочерью	Аккерманского цынута села Кючук Каторжи, четыре месяца в Аккермане живет	
12.	Жа[.]о Древо с женою, сыном и дочерью При нем Зять его с женою	Аккерманского цынута села Кючук Каторжи прибыли в аккерман в июне месяце	
13.	Воля Древо с женою и тремя сыновьями При нем Станко Кульжу с женою и тремя сыновьями		
14.	Стоян Дымбал с женою, тремя сыновьями и тремя дочерьми		
15.	Костю Дульер аулу с матерью, женою, двумя сыновьями и дочерью		
16.	Николай Палеван оглу с матерью, женою и дочерью При нем Стоян Гоман с матерью и женою		

17.	Григорий Брады с женою, сыном и дочерью При нем Зять Райко Рады с женою, сыном и дочерью		
18.	Михал Ганков с женою, двумя сыновьями женатыми и двумя дочерьми при нем Илья Волко с женою, сыном и тремя дочерьми		
19.	Дмитрий Кажухар с женою и тремя сыновьями		
20.	Иван Нейко с сыном и работником	Из-за Дуная прибыл в Аккерман в 807 году	Тулупный мастер

Російський державний військово-історичний архів. – Ф. 14209. – Оп. 165, зв. 31. – Спр. 26, ч. 2.

Формулярные списки жителей, которые перешли на поселение в крепость Измаил*

(публикуются лишь болгарські родини)

(*У наведеному нижче документі зри останні колонки мали інформацію “Чем имеет проживание?”, “В каком доме живет?”, “Куда выбыл на жительство или куда оставлен?”, в оригіналі вони не заповнені. Враховуючи останнє в публікації ці колонки відсутні).

Имена и прозвания	лета	Имена и прозвания	лета	Каких примет	Где прежде жительство имел
Димитри Синжаков	45	Жена Ваня	40	Лицом продолговат Нос остр глаза серы волосом рус росту большого	Прежде сего жительство имел за Дунаем в крепости Видена. От коль пришел назад тому шестой год и проживал по бессарабии. Сего 1811-го года мая 4-го дня пришел на жительство в крепость Измаил
		Сын Иван	4		
		брат Танас	46		
		Жена Димитра	41		
		Дочь Убо	12		
		брат Иван	35		
		Жена Яна	25		
		Сын Никула	3		
		Брат Виман	20		
		Стоян	25		
Жена Петра	20				
Сын Пано	4				
Бротан Цветко	40	Жена Петро	35	Лицом худощав Волосом рус Глаза серые Нос остр Росту среднего	Жительство имел по вышесказанному
		Сын Иван	12		
		Петко	7		
		Дочь Дана	15		
		Брат Стойко	25		
Радко Пано	30	Жена Ивана	25	Лицом худощав Волосом рус Глаза серые Нос остр Росту не малого	Жительство имел по вышесказанному
		дочь Марья	4		
		брат Иван	20		
		жена Брогая	18		
		дочь Марья	3		
		сестра Марья	7		
		отец Пано	80		
брат Георгий	16				

Никола Танасов	50	Вдов		Лицом смугловат волосом черноват С просединою Глаза серые Нос остр Росту среднего	Жительство повышесказанному за Дунаем		
						сын Танас	23
						жена Неделя	20
Дима Никола	50	Жена Кайня	50	Лицом продолговат волосом сед С просединою Глаза карие Нос приличный Росту не малого			
						Сын Никола	25
						Жена Стойка	20
						Сын Димо	3
						Петко	1
						Сын его жены	16
Костя Нягул	40	Жена Дена	5	Лицом смугловат Волосом рус Глаза серы Нос остр, Росту среднего	Прежде сего жительство имел за Дунаем в селении [...] с прошлого 1810-го года перешел в Безарабию где и проживал а сего 1811-го года мая 8-го дня пришел на жительство в крепость Измаил		
						Дочь Ниямна	5
						Брат Нягул	38
						Жена Неделя	30
						Дочь Пяно	6
						Брат Станко	45
Николай Ковш	25	Жена Гана	20	Лицом чист Волосом рус глаза серые Нос остр Росту среднего	Жительство имел по вышесказанному		
						Сын Павло	1
Денчо Маре	40	Жена осталась за Дунаем	–	Лицом смугловат волосом черноват нос продолговат росту не малого	Прежде сего жительство имел за Дунаем в городе [Хилкобе] от той перешел пятой год в Безарабию где и проживал по разным местам 16-го дня пришел на жительство в крепость Измаил		
						Товарищ его Нулула Бала	40
Стоян Радов	35	холост		Лицом чист волосом черноват Глаза серы нос остр росту высокого	Жительство имел по вышесказанному		
						Желяско Мингал	25
Желяско Мингал	25	холост	товарищ Радул	35	Лицом мало рябоват волосом рус глаза кария нос продолговат росту немалого		
						Григорей Савельев сын Чюмак	25
Григорей Савельев сын Чюмак	25	холост		Лицом чист волосом черноват глаза карие нос остр росту немалого	Прежде сего жительство имел задунаем, а потом перешел в молдавию в местечко гужи где проживал а потом другой год в безарабии		
						Брат Никола	18
						сестра Домна	12

					жительствова асего 1811-го года мая 16-го дня пришел жительство в крепость Измаил
Крестю Петко	40	Жена осталась за Дунаем		Лицом чист волосом седоват глаза карие нос широк росту немалого	Прежде сего жительство имел задунаем в селении филибурне отколь перешел лет десять и проживал побезорабии жительствова асего 1811-го года мая 20-го дня пришел нажителство в крепость Измаил
Параскев новак	50	Жена Тодора	40	Лицом смугловат волосом темнорус нос продолговат росту среднего	Прежде жительство имел в Кавшавнском цинуте и в Кившане а сего 1811-го года июня 5-го дня пришел нажителство вздешнею крепость Измаил
		Сын [....]	16		
		Иван	19		
		дочь Ивана	10		
		Племянник Никола	30		
		Жена Димитра	25		
		дочь Тодора	5		
Сын Яне	1				
бе[.]я янитжи	25	холост		Смугл Глаза серы нос остр росту большого	Жительство было задунаем отколь перешел вбезорабию лет восемь где и проживал а сего 1811-го июня 5-го дня пришел на жительство вздешнею крепость
Барбул добря	26	Жена Стана	20	Лицом красноват волосом рус нос остр росту большого	Жительство имел по вышесказанному
		Сын Добре	2		
		Мать Мария	50		
		Брат Влат	10		
		Сестра Диатра	6		
Иван Русе	30	Жена Стойки	25	Лицом смугловат волосом рус курносоват росту большого	Жительство было задунаем в селение филибур отколь перешел шестой год в селение табаки а сего 1811-го июня 6-го дня пришел нажителство вздешнею крепость Измаил
		Дочь Злато	2		
Петя Георгиев	60	Жена Неда	50	Лицом старообраз волосом рус нос продолговат росту не малого	Жительство было задунаем в едерне отколь перешел гот пять и проживал в безарабии а сего 1811-го июня 14-го дня пришел нажителство вздешнею крепость
		Сын Георгий	35		
		Иван	30		
		Георгиева жена Конда	18		
		Сын Петя	2		
Иван миною	80	вдов		Лицом старообраз волосом сед росту не малого	Жительство имел задунаем отколь перешел сего 1811-го июля 30-го дня пришел
		Сын Иван	50		
		Жена Тодора	25		
		Сын Трафим	2		

					нажителство вздешнею крепость
Станчу петро	40	Жена Стояна	30	Лицом стар росту большого	Жительство имели по вышесказанному задунаем отколь перешли лет 15 и проживали побезарабии а сего 1811-го июля 30-го дня пришел нажителство вздешнею крепость
		Сыны Димитро	18		
		Валчию	16		
		Стамад	15		
		Георгий	3		
		Иван	2		
		Дочь Доња	10		
Стойка	8				
Бойча Константин	25	Жена Радо	24	Лицом рябоват росту не малого	
		Сын Иван	4		
		Стоил	9		
		Жена Гани	30		
Иван Дмитров	40	Сын Яня	14	Лицом чист Волосом рус росту немалого	
		Дочь Злато	13		
		Сын Митро	2		
		Брат Няктул	60		
		Жена Добра	50		
		дочь Яна	20		
		Племянник Ивана Делко	30		
		Жена Крестина	25		
		дочь Яна	1		
		Сын Янул	3		
		Первул [..]	20		
		Жена Гергина	15		
		Сын Димитро	14		
		Яно	13		
Митро	10				
Ион	8				
Стоил	3				
Ангел Коанжи	70	Вдов		Лицом стар Седоват Росту немалого	
		Брат Настас	50		
		Жена Домна	50		
		Сын до[.]рика	12		
		Дочь Деота	10		
		Няга	8		
Андра Булгар	40	Жена Ануца	30	-	-
		Сын Семион	7		
Атанас Булгар	35	холост		-	-
Атанас Енче	40	Жена Петра	30	Лицом смугл Волосом темнорус глаза серы бороду бреет нос продолговат росту среднего	
		Сыны Христе	10		
		Панайот	7		
Танас Дмитриеv	30	Холост		Лицом чист Росту малого	Из задуная 1811-го года 31-го октября пришел на жительство всюю крепость
Георгий Тодор	45	С семейством Жена Пено	35	Виду старого Росту немалого	Жительство по вышесказанному
		Сын Тодор	8		
		Стоин	4		
		Девка Стойка	12		

		Неделя	9		
		ма[...]о	3		
		Брат Стоян	35		
		Жена Бошка	30		
		Дочь Пено	4		
		Гано	2		
Василь Волков	55	Жена Стояна	50	Сед	
		дочь Доия	15	росту немалого	
Мирчю Станя	60	Жена Марина	50	Лицом чист	Задунаем из Бабадага сего 1812 года марта 24 пришел в здешнюю крепость
		Сын Стане	40	Росту немалого	
		Жена Дел[...]на	35		
		дочь Стани	12		
		Гана	3		
Дмитри Грдинар	30	Жена Ивана	30	Лицом чист Росту немалого	Житель был вбукарести а сего 1812 года марта 24-го дня прибыл в здешнюю крепость
Стат Попов	25	Брат Манол Кирила	28 22	Лицом худошав Росту немалого	Жил Задунаем в Варне а сего 1812-го марта 24 пришел в Измаил
Радя Петков	31	безжены		Лицом чист росту большого	Жительство имели Задунаем
Павло Григорьев	40	Брат Стан	30	Лицом старообраз росту не малого	
Есня Гардамлы	49	Товарищи Димитро Кара[...]члы Добря Пожаржак Танас Стоянов	6 55 32	-	
Иван Петров Сербинов	50	Жена Марья Сын Василей	40 11	Лицом чист росту большого	Родился в мокидонии проживал паразным местам а сего 1812 года августа 11-го дня прибыл в Измаил
Дмитрей Николаев Сын сербинов	28	холост		Лицом чист росту не малого	Жительство по вышесказанному